

Sygn. akt I ACz 398/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Ewa Tkocz

Sędzia SA Joanna Kurpierz

Sędzia SO del. Tomasz Tatarczyk (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 maja 2015 r.

sprawy z protestu wyborczego T. S.

przeciwko ważności wyborów do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego

przy udziale Komisarza Wyborczego

na skutek zażalenia T. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ns 365/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 398/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 16 grudnia 2014 roku Sąd Okręgowy w Katowicach pozostawił bez dalszego biegu protest T. S. przeciwko ważności wyborów do sejmiku województwa (...) i rady gminy (...). Przywołał Sąd regulację art. 392 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku Kodeks wyborczy stanowiącego, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Wskazał, że podstawą protestu nie może być ogólnikowe, nie poparte konkretnymi dowodami, twierdzenie o niedopełnieniu przez komisję wyborczą obowiązków. Protest T. S. nie spełnia, jaki wywiódł Sąd, warunków określonych w art. 82 § 1 i 392 kodeksu wyborczego, bo nie wskazuje dowodów na poparcie zawartych w nim twierdzeń.

W zażaleniu T. S. domagał się uchylecia tego postanowienia i ponownego rozpatrzenia protestu, zarzucił sprzeczność rozstrzygnięcia sądu z zaistniałymi faktami i zgromadzonym w aktach materiałem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Protest oparł skarżący na twierdzeniu, że Państwowa Komisja Wyborcza wprowadziła wyborców w błąd informacją, iż należy skreślić jeden krzyżyk na każdej kartce wyborczej, tymczasem rozdawano książeczki zawierające wiele kartek, że mogło mieć i miało miejsce wstawianie krzyżyków także przed i po akcie głosowania, że doszło do nieprawidłowości w liczeniu głosów, na co wskazują rozbieżności pomiędzy wynikami wyborów a wynikami badań sondażowych, że opublikowano nieprawdziwe wyniki wyborów w efekcie awarii systemu informatycznego, że przez upublicznienie kodu źródłowego każda osoba mogła zalogować się do systemu i dokonać zmian w protokołach wyborczych.

Zgodnie z art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem tych zarzutów, jak stanowi art. 82 § 1 Kodeksu, może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub naruszenie przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1).

Uznać trzeba, że podniesione przez wnoszącego protest zarzuty nie mieszczą się w ustawowo zakreślonym przedmiocie protestu wyborczego. Są, jak słusznie wskazał Sąd Okręgowy, zarzutami natury ogólnej. Podstawą ich formułowania stanowi wnioskowanie o przyczynach ze względu na skutek, mianowicie z faktu, że wyniki wyborów nie potwierdziły wyników badań sondażowych wywodzi wnoszący protest przypuszczenie, że doszło do przerobienia kart do głosowania, nieprawidłowości w liczeniu głosów i ustalaniu wyników wyborów. Ale nie wskazuje na dopuszczenie się przez jakąkolwiek osobę przestępstwa przeciwko wyborom ani też konkretnie na naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów. Nie zawiera wobec tego protest zarzutów, które by mogły stać się przedmiotem badania sądu. W rezultacie w proteście skarżący nie przedstawił też ani nie wskazał dowodów na poparcie zarzutów. Nie spełnia wymogu art. 392 § 2 Kodeksu zamieszczenie przez skarżącego w piśmie uzupełniającym protest wniosku aby sąd zwrócił się „o udostępnienia kart do głosowania obrazujących przebieg wyborów samorządowych”. Nie czyni ten wniosek zadość wymaganiu wskazania dowodów, na których wnoszący protest opiera swoje zarzuty.

Ponieważ protest skarżącego nie spełniał warunków określonych w art. 82 § 1 i 392 § 2 Kodeksu wyborczego, prawidłowo w oparciu o art. 393 § 2 tego Kodeksu postanowił Sąd Okręgowy pozostawić protest bez dalszego biegu.

Z tych przyczyn Sąd Odwoławczy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.